

УДК 687.016:687.14

ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОЕКТУВАННЯ ОДЯГУ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ

Студ. С.В. Гиря, гр. БШЕ-13
Наукові керівники ас. Т.П. Артеменко
ас. С.Ю. Лозовенко
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою роботи є дослідження та аналіз існуючих процесів проектування та виготовлення одягу для відпочинку.

Для досягнення мети сформульовано наступні взаємопов'язані завдання: дослідження історії розвитку піжам та одягу для відпочинку; аналіз сучасного проектування одягу для відпочинку; пошук шляхів вдосконалення процесів проектування та виготовлення швейних виробів даного асортименту.

Об'єкт та предмет дослідження. Як об'єкт дослідження обрано одяг для відпочинку. Предмет дослідження – особливості проектування одягу для відпочинку.

Методи та засоби дослідження. Для дослідження використовувались наступні емпіричні методи – історичний, аналіз та синтез об'єкта дослідження. Застосовувались сучасні засоби комп'ютерної техніки.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Відтворено зв'язок історичного походження об'єкту дослідження та сучасного одягу для відпочинку. Досліджено, яким характеристикам має відповідати одяг для відпочинку. Сформовано класифікацію сучасних піжам за стилями, комплектацією, особливостями проектування, а також надано рекомендації для підбору матеріалів для виготовлення даного одягу.

Результати дослідження. Піжама – одяг для сну. Історія появи піжами сповнена різних загадок і таємниць. Слово «піжама» походить від індійського (за ін. джерелами, перського) "piejamañ" й означає «одяг для ніг». Так індуси називають вільні за кроєм штани, які мають пояс-зав'язку на талії.[1]

До моменту створення піжами, люди спали вночі у своєму повсякденному одязі. У Вікторіанську епоху в якості одягу для сну використовували нічну сорочку вільного крою. Це було просто та практично. Але до середини 1800-х років нічний одяг вже мав стильний вигляд. На кінці 19 - початку 20 ст. почали шити піжами із сатину, віскози, шовку та шифону. Чоловічий та жіночий одяг для відпочинку нагадував сорочку вільного крою. І вже в 1971 році було встановлено стандарт для піжам [2]. А ще жіноча піжама втратила стиль унісекс і мала принципово жіночі або чоловічі ознаки. У сучасному світі піжама – це поле творчості дизайнерів. Сьогодні піжаму вільно носять, як вдома, так і на вулиці. Найпопулярнішою вважається піжама, що складається із довгих штанів та блузки.

Під час дослідження одягу для відпочинку було виявлено, яким характеристикам має відповідати даний асортимент:

- Практичність – простий догляд, легке прання;
- Універсальність – можливість використовувати і як одяг для сну, і як домашній одяг;
- Стійкість до зношування – співвідношення між рівнем якості матеріалу одягу та максимальною кількістю разів прання;
- Циркуляційна функція – здатність підтримувати нормальний теплообмін між

шкірою людини та зовнішнім середовищем, здатність пропускати повітря.

- Зміна лінійних розмірів – схильність матеріалу, із якого виконано виріб, розтягуватись, або ж навпаки, зменшуватися у розмірах під дією високої температури прання, віджиму на великій швидкості тощо.
- Гіпоалергенність – піжама має бути максимально екологічною, та не викликати подразнень шкіри, набряків, будь-яких інших симптомів алергічної реакції.

Класифікують одяг для відпочинку за призначенням: для дому та для сну; за сезоном: зимовий, літній та демісезонний; за комплектацією: класичні, кігурум і нічні сорочки; за матеріалом шують даний одяг із натуральних, синтетичних і змішаних матеріалів. Популярні матеріали для виготовлення піжам: бавовняні та шовкові; велюрові, махрові, трикотажні, флісові, фланелеві тощо.

Одяг для відпочинку поділяється за статево-віковою групою, стилем, фасоном. Жіночі піжами включають в себе: класичні, спрощена класика з шортами чи бриджами та футболками, комбінезони та еротичні. Чоловічі – включають в себе: класичні, шовкові та кігурум. [3]

Конструктивно-технологічні особливості одягу для відпочинку вкрай прості: мінімум швів, якщо шви використовуються, вони мають бути максимально м'якими та вузькими, використання якнайменше конструктивних деталей. Вироби можуть бути розширеного, прямого та напівприлягаючого силуету, можуть бути з поясом та без, на застібці та без.

Висновки. Встановлено основні вимоги для домашнього одягу. Відмічено, що цей асортимент, як жіночий так і чоловічий повинен відповідати своєму призначенню, а також повинен гармонувати із предметами, що оточують людину. Цільове призначення домашнього одягу – надати людині можливості комфортабельного та естетичного, і з задоволенням, проведення часу вдома. Одяг для дому може відрізнитися більш вільними формами, зручністю, але не неохайністю. Він повинен бути легкий, легко пратись і прасуватись, досить теплим для зими і прохолодним для літа, приємним на вигляд і не дратувати шкіру тіла людини. Одяг для відпочинку теж має відповідати сучасному напрямку моди, способу життя споживача, його віку, звичкам і, в той же час, підкреслювати індивідуальність людини. Форми домашнього одягу повинні бути комфортними у використанні і створювати деяку інтимність. Зручний, продуманий костюм для дому не тільки прикрашає людину, він сприяє гарному настрою, приємному відпочинку, допомагає в роботі, та приносить оточуючим задоволення.

Також в процесі дослідження сформовано класифікацію сучасного одягу для відпочинку за стилями, комплектацією, особливостями проектування, а також надано рекомендації для підбору матеріалів для виготовлення даного асортименту.

Ключові слова. Проектування одягу, одяг для відпочинку, піжама, нічна сорочка.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Піжама [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Піжама>
2. Козлова Т.В. Основы теории проектирования костюма Учебник для вузов. – М.: Легкая промышленность и бытовое обслуживание, 1988. – 352 с.
3. Хаггар Энн. Нижнее белье и пляжная одежда. Английский метод конструирования и моделирования. – М.: Эдипресс-конлига, 2012. – 284 с.